

ან ვინ აქნებდა ამას შემდეგ ამომრჩეველთა შორის, რომ ესდგინდეს სიმონს თეორია ეპისკოპოსოს უფროსი ამით სისხარის: ბარსაქა, ტრანსიანინა... დღემდე გავაძლიერებამ და ამიტომ ხელ-მეორედ უნდა ამოგაჩინათ...

Senex

წარმომადგენელი

22 აპრილი.

როგორც მეთხველს მოეხსენება, 8 აპრილს ფოთში სიმონის მოვუკრებან კუნძულის შემინდებისათვის დაესხა რამდენიმე შეთარაზებული ავაზაკები და სურათი გაემართა იგი. თუმცა ეს ამბავი უკვე იყო დამტკიცებული, როგორც ქართლში, ისე რუსულს გახვედრით, მაგრამ იმ მსურს ორივე სიტყვით აღწერილი ქობრივი, რომელიც გამოიწვია ამ ამბავში და მით დავსურათა ზეგანობითი მხარე ზოგადად ვეზაქონებისა, რომელთაც „მედანოსობა“ ზიარებდა მინაობა და მოძმის დაღუპვა გვიჩვენებს. აი საქმე რაშია: მთელის იმის ბრალს, რომ ავაზაკები მიუტყუნენ და ბძობლის ველზედ დასტოვენ დაქირვებულ ერთი ჯარის-კაცს და ერთიც პოლიციის მოხელე (დესტინიკი), ახვედრე კისრზედ ფოთის პოლიციის ბოქალის ბანს მგელაძეს, რომელიც იგი არაფერს შუაშია ამ საქმეში, როგორც ჩინელი კაცი.

საქმე ასე იყო. ავაზაკებმა დაიჭირეს კუნძულის ბიჭი და გამომდვარეს წინ, ბიჭი შევარდა ბატონობა და მარდათ აუხსნა, თავს უშველიყო, ავაზაკები დაესხნენო. კუნძულმა დასწრფოლ დაქვტა კასია, გაგარა ფანჯარაში და მეორე ეგზოში გადახტა; გადახტომის დროს რევოლუფერი დასცლია; ამ ხმამ ალიაქოთი შეეყენა; ავაზაკები მასფრდნენ. ამ დროს პოლიციის მუკამმა მგელაძემ გამოაშურა იქითკენ; ქუჩაში ვერც ჯარისკაცებმა და ვერც პოლიციელებმა ვერ შეხვდნენ მესკლამ; ბოქალმა მგელაძემ ჩაქვიდა ერთი ხელი ჯარისკაცს, მეორე პოლიციელს და გარდაცვლილად დატოვა; გზადღან საშინელი შეთხუბოდა, თორემ რამდენიმე უღანაშვილი კაცი მოკვდებოდა; ავაზაკები არა სჩანდნენ, რადგან სკაფორისი ისხდნენ; ესროლნათ პოლიციელს თოხი პირდაპირ იქით, სიიდანაც ავაზაკები ისროდნენ, მცხოვრებლები დიხობებოდნენ, ამიტომ მალე ისროლეს, ავაზაკებმა გავიარეს-რა მოწინააღმდეგე მხრიდან სროლა, დანებდნენ სროლას თავი, კუნძულის სახლსაც და გაიქცნენ.

გელა, ამის გამო, ბოქალური მგლომე ორ ცეცხლს შუა ჩაყენეს ხალხის ხმამ და ზოგადად მღერია წყალში თევზის მძებრებმა: რატომ პირდაპირ არ ასროლნია თოხები, რად დაუტყრეს კაცებია. მართალია, კაცები დასტყრეს, მაგრამ მგელაძეს რომ ნება მიეცა პირდაპირ სროლი-

სა, რამდენიმე კაცი აუცილებლად უნდა მომკვდარიყო, ეს ერთი; მეორე ისა, რომ მგლომე რომ არ გამოველდებოდა, კუნძულის მთელის საცხოვრებელიდან დასკოლდნენ და რამდენიმე კაცს იმსხვერპლიდნენ. მგელაძის გარდა სხვაც არიან პოლიციის მოხელეები; ეს რომ ქუჩილიც შეგებობლა ჩასაფრებულს ავაზაკებს, სხვებს სხვა მხრიდან უნდა ეწამლნათ საქმისათვისა. კაცი მალელობის დროსა და ამის ნაცვლიად ყოველ დღე რას არ უგონებენ, ლამის უღანაშულოს აქვიდნენ დაწაშული. ან რაღას გამოუღებოდა, როდესაც კაცები დაუტყრეს, აღარ გაკუნენ დანარჩენნი და ამ დაქირვების მისი პატრონობა დასტყრდნენ. უშუქველია უშლელსი აღმინისტრატული მოთავსობა არ მიხედვს პორტებს, ბეზლობას მგლომეზედ, რომელმაც უშუქველს სიკვდილს ვადაარჩინა რამდენიმე კაცი და თვით კუნძულის.

შემდეგ იგივე ავაზაკები დაეცნენ ქალაქის მგელაძეს ზედ საღაფრის გვერდზედ და აიკლეს, იქიდან დაბა აბაშას ეწვივნენ და უჩამეიშვილი აიკლეს, წუხელის, 21 აპრილს, ახალ სენაში დღისთ მზისით მოჰკლეს ერთი მესამინდ მგერელი — და გამარტეს სრულიად. ასე დათარეშობენ ყოველგან; არც ქალიღიღში, არც აბაშაში და არც ახალ სენაში წინააღმდეგობა ვერაფერ გაუწია, რომ თავისი ავაზაკობა არ გაეყენათ. აქედამაც ნათლად დიხნახავს მეითხველი, რამდენად ყოჩაღად და უშიშრად მოექცნენ თში, რომ ერთი გროშიც არ დაინებეს თავადადებულს ავაზაკებსა.

მეორე შენიშვნა.

(წერილი კავკავიდან)

„ცნობ. ფურც.“ მე-171 მისი ბათუმდგან მოწერილი წერილით სხვათა შორის ნათქვამია, რომ „კავკავში, სადაც ქართველები ბევრად ნაკლებია, ვიდრე ბათუმში; ამ მოკლე ხანში სკოლის შენობაც ააშენეს და ბიბლიოთეკაც დაიარსეს“. რადგან ის დატყუებულნი ვართ, რომ მკითხველი საზოგადოება ყურადღებას აქცევს კავკავის ქართველობის მოძრაობას, საქიროდ გიაცხ ორივე სიტყვით გაუზიარო აქაური ავაზაკობა. კავკავის ქართველობის სახელით და არსებობის არათუ მარტო ქართული სკოლა და წიგნთ-საცავი, არამედ ქართული საკვირია სკოლაიც. საკვირაო სკოლის არსებობას ჩქარა ორი წელიწადი შეუსრულდება, მაგრამ, არ ვიცი რა მიზეზით, დღემდის დაწერილებით ანგარიში მისის მოქმედების გახვედრებში არ არის გამოცხადებული, რომ ყველას შესძლებოდა გაცნობა. დაარსების გამო თუმცა წერილი იყო დაბეჭდილი, იგივენი (1895 წ.). მაგრამ მას შემდეგ, თუ არა ვცდები, აღარაფერი ყოფილა. კარგს იზამდნენ, ვისცა ავტო არს, ამის ყურადღებას მიაქცევდნენ და ამ სკოლის მოღვაწეობას ყველას გააცნობდნენ. კარგი იქნება გეროვანი ყურადღება მიექცეს აგრეთვე წიგნთ-საცავსაც, რომელიც ახალის გამოცემების წიგნებითა, თუ სხვაფერო; ღარიბია და, ამიტომ გეროვანად ვერ უღებება თავისს

დაწინაშელებას. მისს დაარსებაში დიდი ღვაწლი მიუძღვის პატივცემულ ბოკეცესს და კიდეც მადლობას, რამდენადღაც შეუძლიან, მისს გვაფრთხილებას, მაგრამ რა ჰქნას ერთმა მასწავლებელმა, რომელსაც ისეც ბევრი მოვალეობა აქვს ანაკორაში იმედია, აქაური ახალგაზრდა ამ გვერდების ყურადღებას მიაქცევს. სიამოვნებით აღსანიშნავია აგრეთვე ის გარემოებაც, რომ აქაური ქართველი ქალბებიც დიდს მონაწილეობას იღებენ სკოლის ფუნდელ დასაყენებლად. ყოველ წელს მძაბრად ვერცე წოდებულს, ბაზრობას, სხვაც აქვიდნენ როგორც თავიანთ ხელ-საქმეს, აგრეთვე შემოწირული ნივთებსაც, და ამგვარად დიდად ეხმარებიან სკოლას, რადგანაც „ბაზრობა“, თუ სხვა ამგვარი რამ, სკოლის სასარგებლოდ არის ხოლმე დანიშნული. ცხლაც, როგორც ამდენივე, დღეს საზღვისში არიან ბაზრობის გასამართავად და, იმედია სასახელიდაც დაავიგოვნივინ. საზოგადოდ, აქაური ქართველი ქალბები დიდ სიფხობეს იჩენენ, რისთვისაც დიდად საქმენი არიან. ვუსურვებთ წარმატებას და ყოველად სიარულს იმ გზაზედ, რომელიც სამოღვაწეოდ აღურჩევიათ. დანიშნულება საზოგადო მოღვაწეობის იმდენათ წმიდაა, რომ მცირე რამ მიზევი კაცს უკან არ უნდა აყენებდეს.

ახალი

პატივსაცემი

„შაშუოვის“ სკოლების“ სკოლის საცხარებელი ისტორია უკვე გათხრობილი და მოსმენილი გეგმებია. ამ ისტორიადამ დაწინააღმდეგე რა ოცი ომი გადუხილი თავისი სახელით დტვილის ბოროტ მოქმედება არ დამალოლიყო და ჩაიფურქებინათ და მით ხალხი გადგერიან მოწამეობის და მოშაბიანობის. ისიც ვიცი, ვინ დაუღეს წინ პოლიციის ამ საქმეში ღებუნ სკილიობა მართალი პოლიცია გაეტყუებინა და მტყუარე წაშდარი, და მალე და აყოლობული თვისი გამართობინა. ეს წინააღმდეგი მართლისა და მოსარჩლე მტყუარისა გახლდათ იქით ვინ? იგი პოლიციის ქალბის განსახლებას და სასანიტარო-სამკურნალო ჰქვიან რომლის პირველი და პირდაპირი მოვალეობა სდევნიდეს ყოველს ბოროტ მოქმედს ამისთანაგზაში და თვითონ პოლიცია-კი აფხიზლოს, რომ არავინ შემოაბაროს და სყოლის ხალხის ჯანმრთელობისა და სიკეთესის მანგებელი ხორავი და საქმელ-სამე პოლიცია ამტკიცებდეს და აჩენს ამისთანა ბოროტ-მოქმედებს და სასანიტარო-სამკურნალოს მკურნალობა „კულტურისან“ გამოვობის კალთას აფარებენ და ყოველ ღონისძიებასა ჰხმარობენ დამაშლი და აყოლობული თვისი გასაღებინონ შუამოხვე.

დამარცხებული და აშკარად შერცხვენილი სასანიტარო-სამკურნალო „კულტურისანის“ გულს მინიც არ იტებს: ამ სამარცხებო ომში დამარცხებულ წინამძღობებს ბანებს გარეგნის და სტუფენის ჯილდოსაც აძლევს. აქ პირველისათვის გილდის ის არის, რომ თავის თანამდებობაზედვე დაარჩინეს, იქნება, იმი-

ტომაც, რომ ტვილის ხათრი შეუხანა, რადგანაც აქ ბევრი „კულტურისანის“ და სხვა ქალაქები მოიშინებოდა და თუ არა, იმისი ნაღველი სულიც არა ჰქონია, და მეორეს-კი პირდაპირი ჯილდო მისცეს, დამატკიცეს ინსპექტორად, იქნება, იმიტომაც, რომ ამას არც ტვილის ხათრი ჰქონია, არც არავის სხვისა, თავისიანებთან ერთად თანაწირად გვლიდამ ამოღია არა-თავისიანიც, ოლონ-კი შაშუოანებმა მყარო თევზი გასაღონ და ყველა ერთნაირად წაახდინონ სომეხი და ქართველიც. ამას უფრო დიდი ფაგოლი დაუქვია ხელში ამ შემთხვევაში და, რასაკვირველია, რომ დიდს ღვაწლს დიდი ჯილდო მიეწყო და ეს ღვაწლი არ დაუტკავა ბრწყინვალე გამგებამ „კულტურისანისან“. ბან სტუფენიანიც მიღობით მინიც არ მოქცეულა ბან განმეფისამებრ. ბან გარეგნე, რა-კი დაწმუნებულა, რომ მყარო და დამალო თევზი ტვილისათვის არ არის მოტანილი და სხვა ქალაქებისათვისა, მარტო თავისიანები ტვილისაა შემპარლებია, და ბან სტუფენიანს კი ერთნაირად გამოუმტვრია სომეხი და ქართველიც, ოლონ-და შაშუოანებს ხელი წარმართათ და ქონება შეიძინონ: ქონება ხომ კულტურის ნიშანია.

ჩვე, რაც არის, არის და კვალა იქნება კვლე, თუ ღმერთი გაუწყო რტვილის და თავისი მკვიდროს სეგებელი, ჯან-მრთელობა, დღე გრძობდა, სეგებელი თავისი მკვიდროს სიკვდილს სიკეთესი ხელახლად ამ „კულტურისანთან“ დასტეს ჩაბაზა. დიდაც, ეს სწორედ ჩვენის ცოდვის ქთხეა იქნება, ჩვენზე ღვთის წყარობა და ღვთის რისხვა. დაფინებო ამას თავი და მივედნეთ ღმერთსა, სხვა გზა არ არის, რადგანაც დიდი ნიშნებია, რომ ტვილისელები თავის მოწამეობას დამალოსა და მყარლის თევზისაგან უფრო ადვილად ჰქირაბოდნენ, ვიდრე „კულტურისანთან“ დასტეს გამგებობად განდევნასა. შავი ქირი მოიღის და ეშმოშობა, — და მასზე მეტი სხვა ქირა-და იქნება!

ჩვენ ყოველივეს გვათქმევინა აუცილებლად შიშმა, ყელში მოხაჯენილმა ნაღველმა, რომ ჩვენ, ჩვენი ცოლ-შვილი, ჩვენი მხალხელინ ხელახლად ჩაეკვიეთ ამ სახელოვან დასტეს ხელში და მათის წყალობით ვინ მოწამეობდა აყოლობულის, და მალის თევზი და სხვა ამითარი მხარავით — ეგ მარტო საიქიოს მოიკითხება. ჩვენ აქ ერთი სასაცილო ამბავი უნდა გვეგზნა და ამ შიშმა სიტყვა შორს წავადგინებ. საქმე ის არის, რომ შაშუოვის „სკოლების“ ისტორიაში ერთი რამ საოცარი ამბავი მოხდა. როცა კამისთან გასინჯა შაშუოვის თევზი და აღმოჩინა 61 ბოქვა წაშდობა, ამ აღმოჩენილს ზოგიერთი „კულტურისანთა“ კაცი ეუჩრა და არ ეტყობდა თურმე. აღმოჩენილთა, რომ დაევერებინათ, მოიწვიეს გამყოლობამოვლილთაგან ორივედ უტხო მუშა და იმითაც გასართეს. მუშებმა დამაშუშეს თურმე, რომ თევზი წამხდაო. არც ამას დასჯდრებდნენ უჯკრონი და ერთმა მივანანმა სოქა-ნებრემ: შორს რად მივადივარო, მეცნიერება გვეუბნება, რომ გვრედ წოდებული ლაქუსის ქალაქი თევზის წვენში ამ და ამ ფრად შეიღებება

თუ წაშდარი არ არისო, — და დეკოითხან ამ უტყუარს მოწამესო. მოიტახნეს იგი ქალაქი და ამოაღეს ერთი ამ ბოქვის თევზის წვენში, რომელსაც ზოგი წაშდარად სცნობდა და ზოგი არა. ქალაქი იმ ფრად შეიღება თურმე, რომელიც ნიშნა მითამ მარტო სკარისა.

წარმომადგენელი უჯკროთა სიხარული რა ამბავში იქნებოდა! მაგრამ ბოლოს რა გამოვიდა ამ მეცნიერების მოწამელ მოწვევისაგან, ამ მართლად და უტყუარს მოწამეს რა ბუქნა ჩააბუქებინეს, რომ შავი ფთხად ეჩვენებინა, — გერ ამას ვერ გამოვამტკიცებთ და არც იმ „მეცნიერის“ სახელს დავსახებოთ, რომელმაც ასე გაბედვით მოიწვია მოწამელ მეცნიერება და რაც ორინი მოახდენინა.

რა თქმა უნდა, ეს ამბავი კამისის ომში არ არის მოხსენებული და მინამ უტყუარს საბუთებს არ მოავგროვებთ, იმ დრომდე ეს ამბავი და თვით იმ „მეცნიერის“ სახელს ჩვენში დარჩეს. და თუ ჩვენ აქ ეს ამბავი გერ მარტო ისე გათხრობა მოვიხსენიეთ, მხოლოდ იმისათვის, რომ იქნება სტუფენიანი „მეცნიერის“ ამბავი და მოქალაქური გაეკაცება იქონიოს, თვითონვე მოგვითხროს, — რა იყო და რა მოხდა და ჩვენ იძულებულად აღარ გვეყოს ამისთანა სამწებარო ამბებისათვის საბუთები მოგვეგროვებინა.

უცხოეთი

საბარძნეთი ოსმალეთის ომი.

გავს. „Times“-ის კორესპონდენტი საბერძნეთის მხედრობასთან ერთად ეპირში ყოფილა. კორესპონდენტს კარგად გაუცნია იქაური ადგილობა, სადაც ბერძენები იყვნენ დაბანაკებულნი, და განსაკუთრებით პრეტოპიკალი, რომელიც საკმაოდ ყოფილა გამაგრებული ძნელად მისაღვლს მალაობებზედ. თავი და თავი გარემოება, რომელიც ბერძენს საქმეს უტყრებდა, ის იყო, რომ საქმეში ჯარი არ ემატებოდაო. ყოველ შემთხვევაში, კორესპონდენტს ძლიერ ავიკრებებს ის გარემოება, რომ პირველი სიმაგრის დაკარგვის შემდეგ ბერძენებმა შემდეგი სიმაგრეები უკომრად მიატოვეს და დაბნეულ-დაფხვნილთა სასაფრებისეგ გაიქცნენ. საოცარიოა, ამბობს იგი, რომ ბერძენები სრულებითაც არ ეცდნენ, პრეტოპიკალიამ გამაგრებულნი იყვნენ, რომელიც იანში შესავალს კარებს წარმოადგენს და რომელსაც ხელ-მეორედ ასე დღევლად ვეღარ ჩაიგაღებენ ხელშიო. შეიძლება ამ გარემოების მიზეზი ხელის ხელმძღვანელნი იყვნენ, რომელთაც იმ თავითვე სამოქმედო გეგმა კარგად თავს შეუღვენიად და აგრეთვე თავის დროს სხვა გზა არ იყო უჯკრონი დაევერებინათ, მოიწვიეს გამყოლობამოვლილთაგან ორივედ უტხო მუშა და იმითაც გასართეს. მუშებმა დამაშუშეს თურმე, რომ თევზი წამხდაო. არც ამას დასჯდრებდნენ უჯკრონი და ერთმა მივანანმა სოქა-ნებრემ: შორს რად მივადივარო, მეცნიერება გვეუბნება, რომ გვრედ წოდებული ლაქუსის ქალაქი თევზის წვენში ამ და ამ ფრად შეიღებება

ამავე საგნის შესახებ ათინდგან იუწყებიან: ეპირი სრულებით დასტყრეს ბერძენებმა და ბერძნის ჯარმა არტეს „შეაფარა თავი, თუმცა-კი მწვერავებს მტერი თვალითაც უნახავსო. ბერძენების ასე უკან დახვევა ჯარის უფროსის მანისის უნი-

კობას მიეწერება.

— ფრანგულ გაზეთის „Journal“-ის კორესპონდენტი ვოლოდან შემდეგ ამავეს იუწყება 20 აპრილს: მთელი გულმოდგინებით, ბერძნების მთავარ შტაბთან ერთად ბრძოლის ველს ვათვალიერებოდა. სწორედ უნდა ვსთქვა, პოლიკონიკი სმოლენციკი მშვენიერად პრაზმადა ჯარსა. ბერძნის 8,000 მხედრობამ 9,000 ოსმალი არა მარტო დამარცხა, არამედ ლარისისაკენ უკუ-აქცია. სმოლენციკის ბრძანებით, ბერძნებმა ძლიერ ახლოს მოუშვეს ოსმალების ცხენოსანი ჯარი, რომელიც გვიშავენი მისი რისკით და მაშინ ბრძანა — დაუშინეთო. ბერძნების მხედრობა და სიმამაცე გასაკვირი იყო. მე დახვალთა მრავალი გვამი ვხედავ: დიდ ვნება ცხენოსანთა გარდა მოუვიდაო.

საბერძნეთის მართლმადიდებელი მღვდელთა კრების აქტი

დღევანდელი მღვდელთა კრება (პოლიტიკური) საბერძნეთის ყველას და ყველად აინტერესებს ამ ეპოქაში. რაც უნდა მივიწყებოდეთ კუთხე იყოს, რაც უნდა შეუქმნვედეს როდეს თამაშობდეს მსოფლიო ისტორიის მსვლელობაში, საკმაო პაწაწა პოლიტიკური ტალღა, აჯანყება, რომ მიუძღვის ევროპამ, კაპობრობის განსაზღვრულმა ნაწილმა თავისი თვალეში იმს მიაყარა და დაიწყეს მისის მღვდელთა კრების ყოველ გვარად გარჩევა-გამოკვლევა, გათვალისწინების მის სულიერ, ეკონომიურ, პოლიტიკური და სხვ. გარემოებების, ლიტერატურა, მეცნიერება, ფილოსოფია, ხელოვნება და სხვ.

საბერძნეთსაც ამ გვარად მოეკენენ ყველანი. მართალია, ყურადღებას მხოლოდ უნდა აქცინდეს არც წინა დიდი დღის ფილოსოფიის არისტოტელის სახეობა, მაგრამ ჩვენ მხედრობაში დღევანდელი საბერძნეთი გვაქვს და არა ძველი სახელობის ქვეყანა. ამ დროინდელ საბერძნეთის შინაგან ყოფა-ცხოვრებით თავს მაინც და მაინც არაფერ იტყვება. კრიტიკის საქმის ატების შემდეგ, განსაკუთრებით ბერძნებისა და ოსმალების ოფიციალური ომის დასრულებიდან დაიწყეს მსოფლიოს მოწინავე ორგანიზაცია ლაბარაკი საბერძნეთის ლიტერატურის, საპოლიტიკო ძლიერების, ეკონომიურ მდგომარეობისა და სხვა-და-სხვა შინაურ სფეროს შესახებ.

ბერძნების ეხლანდელ ლიტერატურაში თითო ოროსი ვიციასაც ასახელებენ, მაგრამ ისინი (ლიტერატურნი) იმდენად სუსტნი არიან, რომ იმათ საქმე-საღებრად ვერცხვან გიტყვი. პოლიტიკური ძალა და პრაქტიკული, ისიც ვინ იცის, ჯერ კიდევ რა არის. მაგრამ იმათ დღევანდელ საგანს დაგვაშორებს და ისევ სჯობს პირდაპირ ეკონომიურ მდგომარეობას შევხებით.

სხვა რომ არა იყოს, ვინც-ც საბერძნეთისა და ოსმალეთის ომით დაინტერესებულია, პირველის ქონების მდგომარეობის გაგება საკუთარ უნდა მიახედოს. დღევანდელი ომის გაწვევას ქონებრივად დაცემული სახელმწიფო ფერპირაკ ვერ გაიღობს, რადგან მემკობრთ თანდათან ხერხიანი შენახვა — საზრდობა სჭირათ.

საბერძნეთის ეკონომიურ მდგომარეობის დასაზრდობად ჩვენ გვხვდებით დღევანდელი მღვდელთა კრების აქტი (*). ამ ეპოქაში საბერძნეთში დიდი საფრანსო კრიზისი. ამის წინა დიდი ხანი არ გასული იმის შემდეგ საბერძნეთში იღვბდა იმდენ ოქროს ყოველ წლიც, რომ სხვა სახელმწიფოებსაც აძლევდა სესხად. დღეს თითონაც ძლიერ კუდ მდგომარეობაშია. რაც რომ საფრანგეთმა გააძლიერა საბერძნეთიდან შემოტანილი ქიმიკატები (გამზარა ყურძნის სახეობა) დაღვრული გარდასახება, საბერძნეთის შემოსავალშიც იკლო. ქიმიკატები ერთ უმთავრეს ვარკვეს გასატანს საფარის წარმომადგენს ბერძნებისთვის. ვარკვე ქვეყანაში ამგვარმა ბაჟის გადიდება ქიმიკატის ფასიც შეამცირა, ამ შემცირების გამო-კი-როგორც ყოველთვის, ოქროს შემოსავალშიც მეტად იკლო. გარდა ამისა — მრეწველობის განვითარება უმსაზრველად დაიწყო და საზოგადო სამუშაოც თითქმის სულ მოიშალა.

ასეთმა არეულ-დარეულმა აწეული დაწეული და მძაბრებულმა ვარკვე მოგზავნა რკინის გზების გაკეთება მთავრობას სხვა უფრო საკეთილდღეო მდგომარეობაში გადაადგინა. ყოველივე ამის შემდეგ იყო მეჯიჯარა რეაქცია, მიწის მომუშავეთა, ქვის მოღებულთა და სხვ. ამ გვარ მოხელეთა განსახლება, სამშობლოდან გასვლა, რომელთაც წინად მოგროვებდა თან-სა საბერძნეთში შემოგზავნიდა. დიდად შევიწროებულ ყოფა-ცხოვრებას მიეცნენ ყველანი, საზოგადოების ყველა წოდებანი. ყოველმა შემოსავალი საერთოდ იკლო, პირველ უსაქიროებს მოითხოვნილების დასაკმაყოფილებლად საქონელიცა კი თითქმის ერთობლივად იმბატა. მაგალითად — პური, ხორცი და სხვ. ამგვარი ათის წლის წინვე საბერძნეთში დღევანდელზე ორჯელ უფრო იფარა ჰორდა; ამის გვერდით-კი სამუშაოს ქირას არაფერი არ მოჰმატებდა. ასეთს დროს რა ხდება, ხომ კარგათ ვიცით. ყიდვა-ხმარებე ყოველივეს შედარებით დიდად შემცირდა; მოვაჭრებმა ძალ-უნებურად შეზღუდეს წარმოება. ამის უფრო უარესი ქირა მოჰყავდა თან. რადგანაც ვაჭრობას მრეწველობასთან მეტად შეიძრო და დახვრლებული კვშირი აქვს, ამიტომ ვაჭრობის დაცემის შემდეგ საბერძნეთის ეკონომიურ წარმოებაში დიდს გაჭირვებაში ამოჰყვა თავი და, ვინ იცის, როდის მოვლდება ბოლო ასეთს გაჭირვებას.

მიწათ მოქმედების საქმეც არ მიდის მაინც და მაინც წარმატებით, რადგან ჯერ კიდევ ძველებურ წესით მუშაობენ თითქმის ყველანი და მასთან ერთად მუშაობს ვერა ჰზოლომენ. სოციალურ მუშების რაოდენობა დღითიდღე კლებულობს. მეღვინეთაში სანატრულ წარმატებამდის მიადგინა, როცა საფრანგეთში ვინცხვან ფილოქსერამ არსებობაში იყვნენ. ეხლა-კი სულ დაცვა, რადგან საფრანგეთში ვინცხვან ისევ მოაქცეულს და უცხოეთში დღევანდელი ურდებ-ღვინოვ დაღვრული ბაჟი გადიდებს. თუმცა ხარისხით საბერძნეთის ღვინოები და ზეთი დიდად გაუმჯობესეს, მაგრამ საქმის

*) „Figaro“, April 1937

ამით ვერას მშველიან. მეორე გვარ მრეწველობაზე, ესე იგი საქარხნოს (საფაბრიკოს) მოსახლე რა უნდა თქვას კაცმა, როცა საბერძნეთში ფაბრიკათის უსაქიროები მასალა არ არის. მთავრობა დიდად მოწოდებულა, საფაბრიკო საქმე კარგად წარმართოს, შეფარვლობის სისტემის ძალის არა ჰზოგავს, მაგრამ მაინც ძლიერ ცოცხა ფაბრიკები არსდება. აგრე არა-სანატრულად მიდის ფაბრიკების საქმე, თუმცა არ უნდა დავივიწყოთ და შეენიშნოთ სანატრების, მატერიალებისა და სხვა ამ გვარი წარმოება. იმის შემდეგ უნდა შევნიშნავთ, რომელიც უკეთესად უფრო განვითარებულია საბერძნეთში. ეს განხილვა არეულობის და განსაკუთრებით კონიაის წარმოება; ამ წარმოების საქმე დანარჩენებთან შედარებით კარგად მიდის, მაგრამ ეს ვისთვისაა რა არსებითი საგანს წარმოადგენს.

მთა-მანდელის საქმე — რაც უფრო მეტს უსარდლებს ღირსია — თანდათან მეტ განვითარებას ეძლევა. ლითონ — რკინის, ტყუილის, თუთიის დღითიდღე უფრო მეტს ჰპოულობენ დასაქმაც კარგად მოკეთებ, იქარა მღვრელებს მჭებობებში ამერიკის ცნობილ ბაზრებშიც ასაღებენ. მანდელის ხარისხს რაც შეეხება, უნდა ვთქვათ, რომ ზოგერთი სახელმწიფოებში ამ გვარზეც საქმე არ ჩამოუვარდება. მაგალითად — გრამატრიკი და სტილიონში პირველ ხარისხის მანდელისა იღებენ. ეს დარგი საზოგადო მრეწველობის უფრო კარგად მიდის და სარგებლობაც უნდა იქნება.

ამის შემდეგ შევხებით სახელმწიფოს ვალს და იმის გადახდის, ანუ უკედ რომ ვთქვათ, დაფარვის წესს. ჩვენ ზემოთ ვთქვით, რომ დიდი ხანი არ არის მის აქეთ, რაც საბერძნეთს მშვენიერი შემოსავალი ჰქონდა და ოქროს სხვა სახელმწიფოებს აძლევდა სესხად, დღეს-კი თითონაც ბევრისა მშობლებს. რამდენიმე წელიწადია, რაც საბერძნეთი იხარის თაღისის ვალების მოლოდინ შემდეგ სარგებელს, და ამასთანავე სცილობს — თუ ცდა შეუსრულდა — ეს დროებითი სისტემა მუდმივად გარდაქმნას.

ჩვენ როცა ვაჭრობაზე ვლაპარაკობდით, ერთი რამ დავგვრას სათქმელი — ის, რომ ოქროზე დაღვრული სართის (რუსულად ИАТБ) დაუღვრლობობაც უსათლოდ ხელს უწყობდა ვაჭრობის შევიწროებას.

შარლ დიურანი ამბობს, რომ სასურველია ასეთის წესის დროს საბერძნეთის ხაზინამ დაუფარვებელი მიმართის თავისი კრედიტორებს და საქმე მოავადაროს როგორც, თორემ ისედაც შესუსტებული ქვეყანა მთლიან დაუშლურდებაო.

მაღუბა ბოლშევიქი

დამაქვირდი

ვინც ვუწის მიუშვეს გამაჯღავ-მაქვირდი საუბრის, ის ვეჭვავს უფრო ხშირად გაჯიჯიხებს ხოლმე ორ სიტყვას: „მე“ და „ფულო“. *** თუ ამჯღავწვეტილია ხართ, ტუფი დაჯნე შექმის თქვენ გარე-

შემა: თქვენ ამჯღავწვეტილებას მეტს სხვას ვერცხვან ამაოთა. *** ჩვენს მტრება, ჩვეულებრივ იყინა არან, ვინც ჩვენს გამაჯღავდება, ის ვისჯანგ ჩვენს ვართ დამაჯღავდენი.

შურნალ ბავთიმიღვან

(ამოკრებული ამბები)

მთივხვებს უმჯველია გაუგანია, რომ ზოგჯერ ღირის ხორცილი არის ვერდელ-ბული ტრინია, რომელიც ძლიერ მარეზელა ადამიანისთვის. დღი ხანი არ არის, რაც მეცნიერებამ აღმოაჩინა ტრინია, სულ 50 წელი იქნება მის აქეთ. მას შემდეგ მეცნიერება შეუდგა კვლევა-ძიებას, თუ როგორა სცხვრობს იგი და შემდეგ აღმოაჩინა.

ღირის ხორცილი ტრინიას შემოხვეული აქვს კონარის აფსა. უკუში არის ვარსებობა, ტრინია განათავისუფლება და გამარჯვების დაიწყებს. 5-6 დღეზედ ახალი ტრინია გადადის ხორცილი ტრინია თურმე უფრო ბევრია ხოლმე კუნთში, სადაც მე 10-14 დღეზედ დაინახე და შეიკუმშება: მთლიან კვირას ტრინიას ვარს შევიტყობის კონარის აფსა, რომელიც პირველ წელს ძლიერ თხელია, მაგრამ მეტე თან და თან მარტდება; მესამე წელიწადს კონარის აფსა ვამატებ და ამ გვარად ტრინიას შიგ მოეკვება.

ტრინია მაშინ არის საზოგი, როდესაც ღირის ხორცილი ადღის იცის და ვერცხვან ბინადდება. ხოლო როდესაც კონარის აფსა შემოხვევია, მაშინ სრულიად უშენდება.

თუ ვინც ტრინიანი ღირის ხორცილი კება, მოკვამლუბა გული აფრება და პირველ საქმეს, აფლარათებს, მერე თვალეში და სხე უსვდება და ხელ-ფეხის მოძრაობა უშეძლებს. შემდეგ უსვდება ხელ-ფეხის კუნთები; ვადლოვი ძლიერ იტანება, ბოლოს დიდ სიტყვს აძლევს, მთელი სხეული მოწამლუბა და კაცი კვდება.

ამბობენ, რომ ღირის ხორცილი იმბოტა ჩნდება ტრინია, რომ ღირის კვლეფურსა სხვაში. ტრინია აღმოუჩინათ აგრევე ვითარებებშია და ღირის ხორცილი ვინცხვან მოხვდება.

წინად მოხვდენით, რომ ტრინია უფრო ვერცხვან არის და სწორედ ეს არის მიზეზი, რომ ღირის უფრო ხორცილი აღმოჩინდა ტრინია. ამიტომ ღირის კარგად უნდა გაინიჭოს და გაინიჭეთ-კი შეიძლება მხოლოდ მიკროსკოპით და მხოლოდ მოკდნის ცაც უნდა მიხედოს ეს საქმე. მაგრამ, როდესაც ღირის ხორცილი არ არის, დღი სიგრძობილი არა სპირთა და ძლიერ კარგი იქნება, ღირის ხორცილი კარგად მთავრობს, რომ, თუ ვინცხვან შიგ ტრინია იყოს, დაიხვოს.

მაგნა ეს სე ადელით არ არის; ღირის ხორცილი რომ იხარება, ვარეცხან მეტად ცხელია, შუა-გულიც თბილია მხოლოდ, ამ შუა-გულში იმბოტი სიტყვად ვინ ჩაატანს, რომ ტრინია დაიხვოს, მეცნიერება გამოიკვლევს, რომ ტრინია მხოლოდ 52-ს სიტყვში იმბოტება. ეხლა ვინათო, რამდენი ხარხარა უნდა ღირის ხორცილი, რომ სიტყვ შიგ ჩაატანოს. ავიღოთ მაგალითად ნაჭერი, წონით 31/4 გრამანა და სისქით ერთი ოჯი. 22 წუთის რომ ხარხარო ხორცი, შუა-გული მხოლოდ +11° იქნება, ნაჭერი საათის შემდეგ +14° და 1/4 საათის შემდეგ +22°, ამიტომ, რომ შუა-გული +52° იყოს, საჭიროა:

8 გრამანა ნაჭერი ხარხარო 2 საათის 10 — — — 3 — — — 4 — — — 5 — — — 6 — — — 7 — — — 8 — — — 9 — — — 10 — — — 11 — — — 12 — — — 13 — — — 14 — — — 15 — — — 16 — — — 17 — — — 18 — — — 19 — — — 20 — — — 21 — — — 22 — — — 23 — — — 24 — — — 25 — — — 26 — — — 27 — — — 28 — — — 29 — — — 30 — — — 31 — — — 32 — — — 33 — — — 34 — — — 35 — — — 36 — — — 37 — — — 38 — — — 39 — — — 40 — — — 41 — — — 42 — — — 43 — — — 44 — — — 45 — — — 46 — — — 47 — — — 48 — — — 49 — — — 50 — — — 51 — — — 52 — — — 53 — — — 54 — — — 55 — — — 56 — — — 57 — — — 58 — — — 59 — — — 60 — — — 61 — — — 62 — — — 63 — — — 64 — — — 65 — — — 66 — — — 67 — — — 68 — — — 69 — — — 70 — — — 71 — — — 72 — — — 73 — — — 74 — — — 75 — — — 76 — — — 77 — — — 78 — — — 79 — — — 80 — — — 81 — — — 82 — — — 83 — — — 84 — — — 85 — — — 86 — — — 87 — — — 88 — — — 89 — — — 90 — — — 91 — — — 92 — — — 93 — — — 94 — — — 95 — — — 96 — — — 97 — — — 98 — — — 99 — — — 100 — — — 101 — — — 102 — — — 103 — — — 104 — — — 105 — — — 106 — — — 107 — — — 108 — — — 109 — — — 110 — — — 111 — — — 112 — — — 113 — — — 114 — — — 115 — — — 116 — — — 117 — — — 118 — — — 119 — — — 120 — — — 121 — — — 122 — — — 123 — — — 124 — — — 125 — — — 126 — — — 127 — — — 128 — — — 129 — — — 130 — — — 131 — — — 132 — — — 133 — — — 134 — — — 135 — — — 136 — — — 137 — — — 138 — — — 139 — — — 140 — — — 141 — — — 142 — — — 143 — — — 144 — — — 145 — — — 146 — — — 147 — — — 148 — — — 149 — — — 150 — — — 151 — — — 152 — — — 153 — — — 154 — — — 155 — — — 156 — — — 157 — — — 158 — — — 159 — — — 160 — — — 161 — — — 162 — — — 163 — — — 164 — — — 165 — — — 166 — — — 167 — — — 168 — — — 169 — — — 170 — — — 171 — — — 172 — — — 173 — — — 174 — — — 175 — — — 176 — — — 177 — — — 178 — — — 179 — — — 180 — — — 181 — — — 182 — — — 183 — — — 184 — — — 185 — — — 186 — — — 187 — — — 188 — — — 189 — — — 190 — — — 191 — — — 192 — — — 193 — — — 194 — — — 195 — — — 196 — — — 197 — — — 198 — — — 199 — — — 200 — — — 201 — — — 202 — — — 203 — — — 204 — — — 205 — — — 206 — — — 207 — — — 208 — — — 209 — — — 210 — — — 211 — — — 212 — — — 213 — — — 214 — — — 215 — — — 216 — — — 217 — — — 218 — — — 219 — — — 220 — — — 221 — — — 222 — — — 223 — — — 224 — — — 225 — — — 226 — — — 227 — — — 228 — — — 229 — — — 230 — — — 231 — — — 232 — — — 233 — — — 234 — — — 235 — — — 236 — — — 237 — — — 238 — — — 239 — — — 240 — — — 241 — — — 242 — — — 243 — — — 244 — — — 245 — — — 246 — — — 247 — — — 248 — — — 249 — — — 250 — — — 251 — — — 252 — — — 253 — — — 254 — — — 255 — — — 256 — — — 257 — — — 258 — — — 259 — — — 260 — — — 261 — — — 262 — — — 263 — — — 264 — — — 265 — — — 266 — — — 267 — — — 268 — — — 269 — — — 270 — — — 271 — — — 272 — — — 273 — — — 274 — — — 275 — — — 276 — — — 277 — — — 278 — — — 279 — — — 280 — — — 281 — — — 282 — — — 283 — — — 284 — — — 285 — — — 286 — — — 287 — — — 288 — — — 289 — — — 290 — — — 291 — — — 292 — — — 293 — — — 294 — — — 295 — — — 296 — — — 297 — — — 298 — — — 299 — — — 300 — — — 301 — — — 302 — — — 303 — — — 304 — — — 305 — — — 306 — — — 307 — — — 308 — — — 309 — — — 310 — — — 311 — — — 312 — — — 313 — — — 314 — — — 315 — — — 316 — — — 317 — — — 318 — — — 319 — — — 320 — — — 321 — — — 322 — — — 323 — — — 324 — — — 325 — — — 326 — — — 327 — — — 328 — — — 329 — — — 330 — — — 331 — — — 332 — — — 333 — — — 334 — — — 335 — — — 336 — — — 337 — — — 338 — — — 339 — — — 340 — — — 341 — — — 342 — — — 343 — — — 344 — — — 345 — — — 346 — — — 347 — — — 348 — — — 349 — — — 350 — — — 351 — — — 352 — — — 353 — — — 354 — — — 355 — — — 356 — — — 357 — — — 358 — — — 359 — — — 360 — — — 361 — — — 362 — — — 363 — — — 364 — — — 365 — — — 366 — — — 367 — — — 368 — — — 369 — — — 370 — — — 371 — — — 372 — — — 373 — — — 374 — — — 375 — — — 376 — — — 377 — — — 378 — — — 379 — — — 380 — — — 381 — — — 382 — — — 383 — — — 384 — — — 385 — — — 386 — — — 387 — — — 388 — — — 389 — — — 390 — — — 391 — — — 392 — — — 393 — — — 394 — — — 395 — — — 396 — — — 397 — — — 398 — — — 399 — — — 400 — — — 401 — — — 402 — — — 403 — — — 404 — — — 405 — — — 406 — — — 407 — — — 408 — — — 409 — — — 410 — — — 411 — — — 412 — — — 413 — — — 414 — — — 415 — — — 416 — — — 417 — — — 418 — — — 419 — — — 420 — — — 421 — — — 422 — — — 423 — — — 424 — — — 425 — — — 426 — — — 427 — — — 428 — — — 429 — — — 430 — — — 431 — — — 432 — — — 433 — — — 434 — — — 435 — — — 436 — — — 437 — — — 438 — — — 439 — — — 440 — — — 441 — — — 442 — — — 443 — — — 444 — — — 445 — — — 446 — — — 447 — — — 448 — — — 449 — — — 450 — — — 451 — — — 452 — — — 453 — — — 454 — — — 455 — — — 456 — — — 457 — — — 458 — — — 459 — — — 460 — — — 461 — — — 462 — — — 463 — — — 464 — — — 465 — — — 466 — — — 467 — — — 468 — — — 469 — — — 470 — — — 471 — — — 472 — — — 473 — — — 474 — — — 475 — — — 476 — — — 477 — — — 478 — — — 479 — — — 480 — — — 481 — — — 482 — — — 483 — — — 484 — — — 485 — — — 486 — — — 487 — — — 488 — — — 489 — — — 490 — — — 491 — — — 492 — — — 493 — — — 494 — — — 495 — — — 496 — — — 497 — — — 498 — — — 499 — — — 500 — — — 501 — — — 502 — — — 503 — — — 504 — — — 505 — — — 506 — — — 507 — — — 508 — — — 509 — — — 510 — — — 511 — — — 512 — — — 513 — — — 514 — — — 515 — — — 516 — — — 517 — — — 518 — — — 519 — — — 520 — — — 521 — — — 522 — — — 523 — — — 524 — — — 525 — — — 526 — — — 527 — — — 528 — — — 529 — — — 530 — — — 531 — — — 532 — — — 533 — — — 534 — — — 535 — — — 536 — — — 537 — — — 538 — — — 539 — — — 540 — — — 541 — — — 542 — — — 543 — — — 544 — — — 545 — — — 546 — — — 547 — — — 548 — — — 549 — — — 550 — — — 551 — — — 552 — — — 553 — — — 554 — — — 555 — — — 556 — — — 557 — — — 558 — — — 559 — — — 560 — — — 561 — — — 562 — — — 563 — — — 564 — — — 565 — — — 566 — — — 567 — — — 568 — — — 569 — — — 570 — — — 571 — — — 572 — — — 573 — — — 574 — — — 575 — — — 576 — — — 577 — — — 578 — — — 579 — — — 580 — — — 581 — — — 582 — — — 583 — — — 584 — — — 585 — — — 586 — — — 587 — — — 588 — — — 589 — — — 590 — — — 591 — — — 592 — — — 593 — — — 594 — — — 595 — — — 596 — — — 597 — — — 598 — — — 599 — — — 600 — — — 601 — — — 602 — — — 603 — — — 604 — — — 605 — — — 606 — — — 607 — — — 608 — — — 609 — — — 610 — — — 611 — — — 612 — — — 613 — — — 614 — — — 615 — — — 616 — — — 617 — — — 618 — — — 619 — — — 620 — — — 621 — — — 622 — — — 623 — — — 624 — — — 625 — — — 626 — — — 627 — — — 628 — — — 629 — — — 630 — — — 631 — — — 632 — — — 633 — — — 634 — — — 635 — — — 636 — — — 637 — — — 638 — — — 639 — — — 640 — — — 641 — — — 642 — — — 643 — — — 644 — — — 645 — — — 646 — — — 647 — — — 648 — — — 649 — — — 650 — — — 651 — — — 652 — — — 653 — — — 654 — — — 655 — — — 656 — — — 657 — — — 658 — — — 659 — — — 660 — — — 661 — — — 662 — — — 663 — — — 664 — — — 665 — — — 666 — — — 667 — — — 668 — — — 669 — — — 670 — — — 671 — — — 672 — — — 673 — — — 674 — — — 675 — — — 676 — — — 677 — — — 678 — — — 679 — — — 680 — — — 681 — — — 682 — — — 683 — — — 684 — — — 685 — — — 686 — — — 687 — — — 688 — — — 689 — — — 690 — — — 691 — — — 692 — — — 693 — — — 694 — — — 695 — — — 696 — — — 697 — — — 698 — — — 699 — — — 700 — — — 701 — — — 702 — — — 703 — — — 704 — — — 705 — — — 706 — — — 707 — — — 708 — — — 709 — — — 710 — — — 711 — — — 712 — — — 713 — — — 714 — — — 715 — — — 716 — — — 717 — — — 718 — — — 719 — — — 720 — — — 721 — — — 722 — — — 723 — — — 724 — — — 725 — — — 726 — — — 727 — — — 728 — — — 729 — — — 730 — — — 731 — — — 732 — — — 733 — — — 734 — — — 735 — — — 736 — — — 737 — — — 738 — — — 739 — — — 740 — — — 741 — — — 742 — — — 743 — — — 744 — — — 745 — — — 746 — — — 747 — — — 748 — — — 749 — — — 750 — — — 751 — — — 752 — — — 753 — — — 754 — — — 755 — — — 756 — — — 757 — — — 758 — — — 759 — — — 760 — — — 761 — — — 762 — — — 763 — — — 764 — — — 765 — — — 766 — — — 767 — — — 768 — — — 769 — — — 770 — — — 771 — — — 772 — — — 773 — — — 774 — — — 775 — — — 776 — — — 777 — — — 778 — — — 779 — — — 780 — — — 781 — — — 782 — — — 783 — — — 784 — — — 785 — — — 786 — — — 787 — — — 788 — — — 789 — — — 790 — — — 791 — — — 792 — — — 793 — — — 794 — — — 795 — — — 796 — — — 797 — — — 798 — — — 799 — — — 800 — — — 801 — — — 802 — — — 803 — — — 804 — — — 805 — — — 806 — — — 807 — — — 808 — — — 809 — — — 810 — — — 811 — — — 812 — — — 813 — — — 814 — — — 815 — — — 816 — — — 817 — — — 818 — — — 819 — — — 820 — — — 821 — — — 822 — — — 823 — — — 824 — — — 825 — — — 826 — — — 827 — — — 828 — — — 829 — — — 830 — — — 831 — — — 832 — — — 833 — — — 834 — — — 835 — — — 836 — — — 837 — — — 838 — — — 839 — — — 840 — — — 841 — — — 842 — — — 843 — — — 844 — — — 845 — — — 846 — — — 847 — — — 848 — — — 849 — — — 850 — — — 851 — — — 852 — — — 853 — — — 854 — — — 855 — — — 856 — — — 857 — — — 858 — — — 859 — — — 860 — — — 861 — — — 862 — — — 863 — — — 864 — — — 865 — — — 866 — — — 867 — — — 868 — — — 869 — — — 870 — — — 871 — — — 872 — — — 873 — — —

ლიწოდნი.

ლორდთა პალიატა. როდესაც კომპლექსი შეეცოხა, სალიუსებრიმ განაცხადა, რომ საბერძნეთის მთავრობას ოფიციალურად არ სთავაზობდა...

ატიონა. 28 აპრილს, „რუსეთის სანავონო საზოგადოების“ ადვოკატი ილია ოლგა... მოსკოვადან მივიდა აქა 12 და მოწყობებისა და 5 ექიმები...

ლარისსა. ელემენტი-ფაშა შტაბითურთ, დამე ველესტინოს დარჩა და ლარისსის დაბრუნდა. ვოლოს მკვიდრნი დიდად აღშფოთებულნი არიან...

პატა. ქალაქი სასეა გამოკვეთილებითი. სახადი და სისხლის ყვანა განდა. შიშობენ, რომ ვი თუ გადამდები სენი ძალიან გაძლიერდესო.

30 აპრილი. ატიონა. ხმა გავრცელდა, რომ მოწინავენი ოსმალითა ჯარისა და დომოკოსის მხედობლად მადლობაზედ გამოჩნდნენ, 2000 ბერძენი გემარბთა ნეზერას ტუბი საკენ, დომოკოსიდან ჩრდილოეთი მხარეს, რათა მითის ვასა ვალი გზა დაიჭირონ...

ატიონა. ერი ბედს ემარჩილებდა და სთანხმებდა გერტის კუნძულსო.

კოსტანბინოპოლი. 28 აპრილს

ფარსადიდან ირი რაზმი წავიდა ოსმალითის ჯარისა: ერთი დოსოკოსში, მეორე ადმირში. აზრანდელ ომის გამო, სულთანმა წინასწარმად გავითვალსებინა და ვერცხლის მედალები ჯარისკაცთათვის.

პარიში. იმპერატორმა ვილჰელმმა დაავალა გერმანიის ელჩს მიუნსტერს—10,000 ფრანკი გადაეცეთ საქველად-მოქმედა ბავრიის კამიტეტსა.

ატიონა. 28 აპრილს დიდმა სახელმწიფოებმა ოფიციალურად განაცხადეს სურვილი შუამდგომლობის სურვილი განაცხადეს. საბერძნეთი თანახმად.

ლიწოდნი. საზოგადოებათა პალიატა. ბაღფურმა განაცხადა, რომ ყველა დიდ სახელმწიფოს წარმომადგენლებს მოწერილობა მიუვიდათ და შუამდგომლობის სურვილი განაცხადეს.

პეტერბურგის ბარჯა, 29 აპრილი

Table with 4 columns: მფლობელი, დასახლება, მფლობელი, მფლობელი. Rows include various names and amounts like 209 1/2, 101 1/2, 99 1/2, 288, 249 1/2.

პაწია შინიშხვა

თავიდი მამია გურიელის ბიოგრაფიაში, რომელიც დაწერილია ბენიონი მეუნარგის მიერ, ვიკითხულობთ შემდეგ სტრიქონებს: „აი რასა სწერს ის (გურიელი) „მამიდა ასამის“ ავტორსა 3 დეკემბერს 1872 წელსა: „ოჰ, რა გულით მინდა ერთი განზოხ და გამოვიკითხო შენგან რჩევა ამ პოემის (რალა) შესახებ...“

კი-ვერ გავიგეს, რა პოემასწავდა სწერს მამია. რას იფიქრებს ამ სტრიქონებს წამკითხველი? მიუცილებლად მას, რომ მ-ის წერილები შეუნახეს ქებითა ბარათი ოცდახუთის წლის განმავლობაში და როცა შეუტყუა, მ-ნი მეუნარგია მამია გურიელის ბიოგრაფიის სწერსა, გაუგზავნა მასში ჩასამტკად. ამს მითუფრო იფიქრებს, რომ, როგორც ყველამ უწყის, ჩვენს მცენიერი ყოველ შემთხვევით სარგებლობს, რათა დაემაყოფიროს თავისი მანია განდიდებისა. ის ფიქრი, ვითამც თვითონ მამიას შეენიშნა თავის წერილებში ხსენებული ბარათი, ჩვენ ვერ მოგვივიდოდა, რადგანაც ღიად წერილებსაც ძნელად ინახებენ თვით გამოჩენილნი პირნი, არამც თუ პაწია ბარათები შეინახონ.

ტფილისის ქალაქის გამგეობა

ამით აცნობებს ქ. ტფილისში ურბა ქონებათა ზატრონებს, რომ ამ 1897 წლის 15 აპრილითა მის მიერ შედგენილია გასასწავლებელი სია ურბა-ქონებათა გადასახადის გაწერის თათახე. ეს გადასახადი დაწესებულია სახელმწიფო საბჭოს 1893 წლის 27 დეკემბრის უბედესად დამტკიცებულის აზრის თანახმად. 1897 წლის გადასახადს ვაშს შეადგენს 68,529 მან. და 52 კ. და გადასახადის აკრეფის სწრაფად ტფილისის ქალაქის საბჭოს მიერ დამტკიცებულია 2600 მ., რომელიც თანახმად მიწებს დაწესებულ გადასახადის დებულების მე-13 მუხლისს, უნდა გამოერთგოთ მამულის ზატრონი, რომელიც გადასახადი ბუკთ გაწერილი. 1897 წ. დასაწყისებელ სიაში შეტანილი ქ. ტფილისის ურბა-მამულების დირეულებმა, იმ საფუძველით, რა საფუძველითაც ქალაქის მამულები დაფასებულია, გადაწვეტილია 38,110,053 მან. (მეტე შედარებით 1896 წ. 993,063 მან.), მამასდაძე ამ გადასახადის როდენობა ექნება:

Table with 10 columns: დასაფასებელი უბანი, ახალი გადასახადი, გადასახადის აკრეფის ხარჯი, სულ, დასაფასებელი უბანი, ახალი გადასახადი, გადასახადის აკრეფის ხარჯი, სულ. Rows include various amounts like 100,000, 80,000, 50,000, etc.

მაბალატი: ამ გვარად, 8745 მან. დაფასებულს მამულს გაეწერება გადასახადი—15 მ. 73 კაპ. (8000 მანეთი—14 მ. 39 კა., 700 მან.—1 მ. 26 კა., 40 მან.—07 კა. და 5 მან.—01 კაპ. სულ 15 მან. 73 კა.) და გადასახადის აკრეფის ხარჯი—60 კა. (55 კა.+05 კა.=60 კა.); 56,538 მან. დაფასებულს მამულს—სახელმწიფო ხარჯი 101 მან. 66 კა., (89 მან. 91 კა.+10 მან. 79 კა.+90 კა.+05 კა.+01 კა.=101 მან. 66 კა.) და გადასახადის აკრეფის ხარჯი—3 მან. 86 კა. (3 მან. 42 კა.+41 კა.+03 კა.=3 მან. 86 კა.) ე. ი. ახალი გადასახადი ერთად გადასახადის აკრეფის ხარჯით ნაკლებია ქალაქის დასაფასებელ გადასახადზე თითქმის 1/4-ლით. გარდადებინება დარწმუნოლად ვარაუდობს 1888 1890, და 1891 წწ., რომელიც ნაწილ-ნაწილად უნდა იქნეს გარდადებული სუთის წლის განმავლობაში, წლისაც გამოერთგოთ უკანასკნელი 1/4-წილი. ურბა მამულების ახალ გადასახადს შორის ის განსხვავება არის, რომ ახალი გარდასახადი არ გაეწერება: 1) იმ ქალაქის განაპირა მოყო ცარიელ მიწებს, რომელიც არავითარ შემოსავლს არ იძლევა (მინარეთლები და იმ მიწისა, რომელიც ქ. ტფილისის შუა ადგილებსა ჰყოფს ქალაქის ნაპირ მიწებისაგან, ნაჩვენებია დაწერილებით 1889 წ. გაზეთ „კავკასიის“ 114 მ-ში). 2) იმ მცირე ფსიან მამულებს, რომელსაც გარდასახადი 25 კაპ. ნაკლები შეხედება (განაწილებულ სიით სულ უმცირესი ფსი ცალკე მამულისა ამ 1897 წ. 140 მან.). 3) სახელმწიფო მამულებს. უფრო დაწერილებით ცნობის შეტყობა შეიძლება ქალაქის გამგეობაში, სადაც ერთი თვის განმავლობაში განცხადების დამტკიცებამ ვაშ. „კავკასიის“ მიღებული იქნება თხოვნა იმ მამულებთან, რომელნიც ასეთის განაწილებით მყოფი არ არიან. ვიდრის ერთი თვის ვასკოლის შემდეგ ქალაქის გამგეობა განაწილებულს სის წარუდგენს ქალაქის საბჭოს და აგრეთვე ურბა-ქონებათა ზატრონთა თხოვნას გადასახადის შესახებ და გამოიბის პასუხს. დამტკიცდება თუ არა განაწილებულ სისაბჭოსაგან, ქალაქის გამგეობა დაუყოვნებლივ დაურიგებს ურბა-ქონებათა ზატრონებს ფურცელთ, რომელშიც საბოლოოდ იქნება აღნიშნული, თუ რომელს ქონებას რა გადასახადი გაეწერება. (1897.—1)